ЛІСОВИЙ ВІСНИК

№1-2 (75-76) '18

www.lisvisnyk.com.ua

ПРОЩАЮЧИСЬ ІЗ ЗИМОЮ

(СТОР. 56)

ДІЯЛЬНІСТЬ МІСЬКОГО МИСЛИВСЬКОГО ТОВАРИСТВА У ЛЬВОВІ

Члени Міського товариства мисливців у Львові. Голова товариства – доктор Лозинський, ловчий – Гуттерер.

Міське мисливське товариство у Львові можна вважати одним із найстарших, організованих у місті. У Львівському архіві зберігаються документи, які вказують, що товариство було створене в 1862 році.

Засновниками були львів'яни Леопольд Шімсер, Зигмунт Мосер і Войцех Пєшковський. Рішенням Львівської гміни від 3 вересня 1862 року їм було надано на шість років мисливські угіддя, в яких полювали лише лісники. Зважаючи на те, що орендарі права полювання були львів'янами, гміна їм надала право полювання зі знижкою. Більше того, відповідно до цього рішення, гміна вперше отримувала кошти за оренду права полювання.

Але на думку відомого дослідника Галицького мисливського товариства, «Міське товариство мисливців» у Львові було засноване не у 1862 році, а у 1838-му і є найстаршим товариством у Галичині. Після нього йде Лисовицьке мисливське товариство.

З історичних джерел відомо, що у 1880 році керівником товариства був Францішек Ерліх. На виконання Першого мисливського закону Галичини від 30 січня 1875 року товариство у 1880 році реорганізувалось і було зареєстровано новий статут. У цей період товариство налічувало 20 осіб – в основному представників тогочасної львівської інтелігенції (професори, лікарі, урядовці). З 1902 року керівником товариства стає радник Ян Чежовскі. За його керівництва затверджено новий статут та правила поведінки на полюванні, яких до цього часу не було: на полюванні керувались звичаєвим правом. Тогочасні мисливці відзначали, що Чежовскі разом із синами дуже любив полювати на лисиць. На полюванні він також використовував своїх нірних собак. Близькість мисливських угідь до міста та велика кількість дичини приваблювала до товариства велику кількість потенційних мисливців, але відповідно до статуту, їхня чисельність не повинна була перевищувати 20 осіб.

У 1909 році керівником обирають Мар'яна Бозєвіча, його заступником стає Ян Хенцінський, секретарем – Владислав Новаковський, касиром – Дионізій Тот. Членами тавариства були два доктори – Станіслав Добєцькі, Міхал Грек, а також Йозеф Фрюлінг, Казимир Гонсьоровскі, Юліуш Гольчевскі, Зигмунд Гроблевскі, Мар'ян Хамерський, Миколай Людвіг, Август Лозинський, Олександр Малачинські, Станіслав Пєгловскі, Август Пльодер, Казімер Равскі, Владислав Садловскі, Адам Шнайдер. У 1913 році керівником товариства обирають Оскара Крейсера, у 1915-му – Яна Людвіга. У 1922 році Міське товариство мисливців у Львові було прийнято асоційованим членом до Малопольського мисливського товариства . У 1925 році керівником товариства стає Діонізій Тот, у 1930 році головою товариства обирають доктора Лозинського, а ловчим стає Гуттерер.

У цей період товариство об'єднується із Львівським товариством «Ловець». Його керівництво у цей період здійснюють доктор Олександр Маланчинські і Мар'ян Кафка.

Слід відмітити, що значний внесок у розвиток Галицького мисливства та Міського товариства мисливців у Львові зробив Мар'ян Кафка. У листопаді 1915 року він вступає до Галицького мисливського товариства. За інформацією тогочасної реклами, він займався виробництвом та реалізацією харчових продуктів, які призначались для мисливців.

Після смерті Мар'яна Кафки на загальних зборах товариства 16 березня 1938 року керівником було обрано професора Федоровського, заступником – інженера Данека, секретарем – доктора Ренцького (молодшого), бухгалтером – Гольшевського, головним ловчим – доктора Скровачевського, до керівництва належали також інспектор Закліка і майор Курилович. У цей період товариство налічувало 21 особу. Слід відмітити, що до товариства мисливців у цей період набирали на конкурсній основі. Претенденти повинні були звернутись до керівника товариства за адресою: Львів, вул. Коперника, 3, або за телефоном 26-72. У фаховій мисливській періодиці публікувались навіть спеціальні оголошення.

Товариство потужно долучалось до розвитку стрілецького мисливського спорту. Тогочасні мисливські товариства часто організовували змагання із влучності стрільби. З метою заохочення до гідних результатів Міське мисливське товариство у Львові відзначало переможців змагань цінними пам'ятними нагородами. Так, після з'їзду членів Галицького мисливського товариства, який відбувся 25 червня 1900 року, на військовому стрілецькому полігоні відбулись змагання, на яких переможець отримав від товариства бронзову статуетку собаки. На аналогічному з'їзді, який відбувся через рік, товариство відзначило переможця бронзовою фігурою мисливця із годинником. На інших стрілецьких змаганнях мисливців призер за третє місце у подарунок отримав підсвічник з вмонтованим годинником. На змаганнях у 1910 році товариство подарувало за високі результати у влучності стрільби два портсигари. Слід відмітити, що товариство продовжувало підтримку стрілецького мисливського спорту до початку Другої Світової війни. Так, на змаганнях, які проходили у львівському гарнізонному військовому тирі, за три місяці до війни (29-30 червня 1939 року) «Міське товариство мисливців» у Львові виділило переможцю нагороду – (чохол для зброї).

Крім спонсорування нагород для переможців змагань зі стрільби, товариство брало активну учать у побудові вівтаря у костелі Святої Єлизавети у Львові для вшанування покровителя мисливців – Святого Губерта.

«Міське товариство мисливців» у Львові в 1926 році виділило 115 злотих на побудову вівтаря Святого Губерта.

Про велику роль товариства у розвитку Галицького мисливства свідчать чисельні некрологи його керівників та членів із зазначенням їхніх заслуг, опублікованих у мисливській пресі.

В історичних джерелах зафіксовано багато інформації про проведення полювань членами Міського товариства мисливців у Львові. Вже на першому році випуску часопису «Ловець» у 1878 році була опублікована інформація про результати полювань членами товариства. Так, 3 листопада 1878 року відбулось полювання у Сихівських лісах: добуто лише 3 вальдшнепи, так як ішов великий дощ. Всього члени товариства в лісах міста Львова у 1880 році на колективних полюваннях добули 18 лисиць, 198 зайців, 11 козуль. Кількість добутих пернатих не підраховували, бо їх добували лише на індивідуальних полюваннях та керівництву про кількість добутої пернатої дичини не доповідали.

Багатолітній мисливець, редактор газети «Ловець» С. Крогульський відзначав, що у середині XIX ст. населення у Львові не було таким великим, а саме місто було оточене великими масивами лісу. Проблем з організацією полювань для місцевих мисливців не виникало. Зокрема, зі сторони Клепарова втискається ліс до Кортимівки, від Гродецької та Янівської сторони йде ліс Білогорський. З іншої сторони Львова йде Голосківський та Брюховецький ліси, а ще далі – із Зубри, Сихова, Пасік.

Олег ПРОЦІВ

(Продовження у наступному номері)